

6 46

се въ погледа му взре и тежка си ръка
отпусна съ сръгана махъ на неговото рамо,
и ядовито го прекъсна: „Туй ли само!
Ха-ха! А нямашъ ли, мой драги, ти на умъ
и друго? Знамъ го, знамъ... Задъ моя гръбъ се шумъ
подига... Знамъ го, знамъ... И нека тъй да бъде!
Ще свикамъ общъ съборъ и нека той отсъди...
Бий мислите, отъ вазъ че нещо азъ тажъ,
че моето лице е денемъ съ тази боя,
а ношемъ съ друга? Азъ на кришмишъ не играя
и, както някои измежду вазъ не лая
на месеца... Какво народа самъ желай,
ще видимъ. Всичко туй ще трябва вече край
да земе“.

12 LB

1m

3

Сръчно се извърна той и глухо
отново стъпките му твърди се зачуха
изъ глъхналия прустъ. Съ приведена глава
седяка сбраните и никому слова
не идваха на умъ да каже въ тая сгодъ —
и ту Младена те ту гневния Войвода
недоумявайки споглеждаха въ уплахъ.
Защо бе всичко туй, оставаше за тяхъ
загатка, докато Войводата отново
застана посредъ тяхъ и пакъ завърна слово:

1a

„Ще видимъ кой е кумъ и кой е сватъ отъ назъ!
Гласътъ народенъ е гласъ Божи — тоя гласъ
ще да реши, дали съмъ въ право да налагамъ
азъ своята воля, и... Или ще се подлагамъ
за мостъ на други. Ба, туй ще ви умръзне май!...
Въ такива работи тозъ който врялъ е, знай
какъвъ е изхода, нехари похаби
където поведжтъ... тамъ дето много баби
се бъркатъ, ражда се нерода напаконъ.
Да бъде. Ази самъ по целия районъ
ще пища — нека туй по вашему да стане!

1m